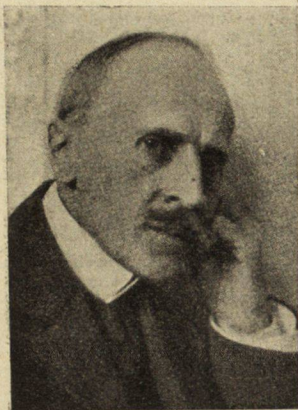

фонични поеми за оркестъръ, струнно трио, комическа опера „Изабела и Панталонъ“, клавирни соли и пѣсни. Писалъ: за Равелъ и много статии въ „Revue musicale“ и „Eclair“.

Роланъ, Роменъ — Rolland, Romain — виденъ французски писателъ, музикаленъ изследвателъ и критикъ,

Роменъ Роланъ

род. 29 ян. 1869 въ Кламеси, училъ въ Парижкия университетъ, където самъ по-късно чете лекции по история на музиката, основателъ и ръководителъ на музикалния отделъ при Ecole des hautes études sociales, и на списанието „Revue d'histoire et critique musicale“. Писалъ: „История на музиката въ Европа преди Люли и Скарлати“, „Музиканти на миналото“ (1908), „Съвременни музиканти“ — (1908), „Животътъ на Бетховена“ (1903), преведена на български отъ Н. Абаджиевъ), „Музикално пътуване въ странитѣ на миналото“ (1919), „Парижъ като музикаленъ градъ“ (1905) и др. Р. Р. е виденъ романистъ и драматиченъ писателъ. Премираниятъ съдържавна французска награда романъ „Жанъ Крестовъ“ е преведенъ и на български (Мозайка отъ знаменити съвременни романи). Въ редицата не-

гови биографии на велики хора сж излъзали до сега: „Животътъ на Бетховена“, „Животътъ на Микелъ Анджело“, „Животътъ на Толстой“ и „Животътъ на Махатма Ганди“. Р. Р. живѣе сега въ околноститѣ на Женева.

Романеска, ит. romanesca — е първоначалното име на гайярдата, понеже тя произхожда отъ Италия. Презъ XVII в. Р. сж наричали различнитѣ компонисти — различни творби. Споредъ Хуго Римањъ (лексионъ), Р. е сжщо и една басова мелодия, която, въ началото на монодията, често е служила като ostinati на инструментални или гласови композиции. Брене предполага, че името Р. означава мѣстенъ произходъ — единъ специаленъ танцъ въ старата италианска провинция Romagne.

Романсъ, фр. romance, нѣм. Romanze — презъ сръдновѣковието сж се наричали пѣсни отъ нѣколко куплета, съ различенъ брой стихове — 3, 4, 5, съ авантюристично съдържание. Въ ново време Р. е една поезия съ епическо-лирически характеръ, като баладата, но сюжетътъ ѝ е въ повечето случаи ридарски. Въ пѣсневитѣ композиции на XVIII в. Р. е една чувствена любовна пѣсенъ. Р-ситѣ за инструментални отъ края на XVIII в. иматъ сжщия характеръ, както и вокалнитѣ, при една широка пѣвуча мелодия. Инструменталнитѣ Р-си на XIX в. сж малки характеристични кжсове — съ сантименталенъ характеръ, а днешнитѣ французски Р-си за пѣние сж любовни пѣсни — съ сжщо сантименталенъ характеръ. Бетховеновитѣ два Р-са за цигулка съ оркестъръ, съ глжбината и serioзността на чувството, стоятъ високо надъ равнището на творбитѣ отъ този родъ.

Романтизмъ — се нарича едно направление въ поезията, живописата и музиката, което се характеризира съ това, че въ него намира изразъ фантастичното, чудесното, невѣроятното и авантюристичното. Понятието Р. — романтика, романтично, съдържа въ себе си най-разнообразни и противоположни духовно-чувствени елементи и изрази, извикани въ основата си отъ единъ купнежъ по приказнитѣ страни на